

Celjski TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto II. — Štev. 51.

Celje dne 17. decembra 1949.

Cena 2 din

Poština plačana v gotovini

Novi ljudski odbori

naj bodo v prvih vrstah
borbe, za socializacijo
naše vasi!

Nedeljske volitve

v naše partijsko in državno vodstvo

Dobro potek nedeljskih volitev v okraju Celje-okolica je dokazal trdno volje delovnega ljudstva za uvrstitev krajevnih ljudskih odborov. Povsod, kjer so bile predpriprave za volitve dobre izvršene, kjer so se vršili zbori volivcev, sestanki po volivnih enotah, kjer se je teren agitacijsko razgibal, kjer se fronte organizacije posvečale izbiri dobrih in poštenih kandidatov dovolj pozornosti, so tudi volitve potekale v najlepšem redu s stoddostno udeležbo, še v dopoldanskih urah, kljub delu reakcije, katere agitacijo se je v poslednjih 48 urah pred volitvami še podvojila. Zaman so na vse načine slepili podeželsko ljudstvo, da bi ga odvračali od glasovanja. Reakcija, katere predstavniki pri nas so še ostanki kapitalističnih, kulaških elementov na vasi, predvsem na Kozjanskem in v enem delu vojniškega sektorja, je doživela tudi pri teh volitvah popoln poraz. Razne reakcionarne parole od katere najbolj razširjena je bila ta, da kdor bo volil je s tem že podpisal vstop v kmetijsko obdelovalno zadrugo, niso imele učinka, kajti delovni kmetje so že prišli do spoznanja kdo je njihov resnični sovražnik in se ne pustijo več voditi za nos.

V Trnovljah je 8 volivnih enot zaključilo volitve že do 12. ure. V Škofji vasi so v počastitev volitev popravili okrog 500 m cest. Volitve so zaključile vse volivne enote razen ene do 12. ure. V Dramljah so zaključile tri volivne enote do 12. ure. V Laškem so bile zaključene volitve tudi v dopoldanskih urah. Kolektiv »Volna« v Laškem in kolektiv mestnih podjetij je pa delal dva večera v počastitev volitev. Ravno tako so v Rečici pri Laškem tekmovali radardi tri dni pred volitvami. V dopoldanskih urah je končalo volitve 5 volivnih enot, izmed katerih ena do 9. in ena do 10. ure. Vas Zg. Gorče pri Braslavcih je zaključila volitve ob 8.30, vas Kamenčje in Zevnek pa ob 9. uri. V Polzeli je zaključilo 6 volivnih enot do 10. ure. V Marija gradu so tudi volitve dobre izpadle, 5 volišč je zaključilo vo-

litve dopoldan, med njimi Zagaj že ob 10. uri. Iz Zalca je 40 frontovcev na dan volitev delalo v rudniku Zabukovca. V Gotovljah so zaključili volitve v vseh volivnih enotah že ob 9.45 uri, ob 14.45 so pa zaključili volitve v St. Petru v Sav. dolini in Libejah, v St. Jederti nad Laškem pa ob 9.30 uri. Skoraj vsa volišča so bila zelo lepo okrašena. Na Vranskem je ena volivna enota zaključila volitve že ob 7.55 zjutraj, 4 volivne enote ob 8. uri, 8 volivnih enot pa ob 9.30 uri. Na Vranskem so sprejeli pred volitvami tudi 40 novih članov v Fronto. Hribovska vas Brce-Jakob dol (Sv. Jeromin) je zaključila volitve ob 14.30. Lubnica na Pehorju (Vitanje) ob 11. uri in hribovska vas Log (Lisičje) že ob 9. uri dopoldan. Tako so volili frontovci svoje nove predstavnike v krajevno ljudske odbore širom našega okraja. Celo sneg, ki je v nekaterih višinskih predelih zapadel že kolen in kjer so bili volivci oddaljeni od svojih volišč po uro in še več, so dokazali, da so njih tradicije partizanskega borbena duha in da jih v borbi za svoje oblasti ničesar ne more zaustaviti.

Niso pa prihajali na volišča sovražniki delovnega ljudstva, spekulantski elementi na vasi, ki jih več ali manj poznamo. Ti so se razkrinkali tudi že pri vseh gospodarskih akcijah, pri sabetiranju raznih obveznosti. Teda teh je zelo malo in delovno ljudstvo bo poskrbelo, da jih bo še manj. Na Kozjanskem, razen par izjem v Lisičnem, niso prišli na volišče vsi večji kmetje. V Rakovi stezi (KLO Frankolovo) se čuti vpliv »gospoda« Vinter Ivana, katerega se zelo dobro godi, saj ima še dve služkinji, ki jih izkrišča. V St. Lenartu in St. Rupertu nad Laškem volitve niso dobro potekale v dopoldanskih urah zaradi zahrbtnega in podtalnega delovanja tamkajšnjega župnika. Sam župnik v St. Rupertu ni šel volit v izgovorilo, da je to politika in da se on v politiko ne meša ter tudi zato, ker so volitve prostovoljne. Ali je bilo njegovo odobravanje politike vojnega zločinca škofa Rožmana med ekupa-

cije tudi brez »politike« (sovražstva do Narodno osvobodilne borbe), to je prostovoljno? V obrobni vasi v Marija gradu, ki mejijo na St. Lenart tudi zaradi vpliva »dušnega pastirja«, niso dopoldan volitve potekale tako kot bi to bilo v skladu z interesi prebivalcev v Marija gradu. V Višnji vasi se je vsekar čutil vpliv tajnika KLO-ja Muršiča, ki je že pred volitvami skušal vplivati na pravilno izbiro kandidatov. Tajnik Muršič, bivši žandar, je hotel komandirati na KLO-ju. Ko je KLO dobil 7 ton premaga, ga je razdelil samo med večje kmete, breme eddaje v tem krajevnem odboru so po njegovi zaslugi nosili pretežno le mali kmetje, radio-aparat, last tamkajšnjih masovnih organizacij, je pa predal privatniku. Zaradi takšnih njegovih dejanj seveda ljudstvo ni moglo imeti zaupanja v svoje predstavnike v tem KLO-ju, kar se je tudi popolnoma razumljivo odražalo pri samih volitvah. V Brezovici (KLO Pristava) ni šel volit največji kmet Kramšek. V St. Juriju ob Taboru je izjavil kmet Pusevnik Ivan in njegova žena, da ne gresta volit zaradi tega, ker ne priznata nobene druge vlade kot nebeške. (Pripominjamo, da sta obadva pripadnika jehovske sekte, ki je agentura imperializma.) Nič boljše se pri volitvah ni izkazala učiteljica v Lokah pri St. Juriju ob Taboru tov. Friškovič, ki je javno vrgla kroglice v črno skrinjico. Delovni človek se vpraša, kako bo vzgajala njegove otroke, ko pa ruši s takim dejanjem vse njegove napore.

Tako se se ponašale na dan volitev tiste maloštevilne bedne figure, ki jim današnja državna ureditev ne prija. (Zakaj, sami najboljši vedo — ve pa tudi delovno ljudstvo!)

Vse delovno ljudstvo je pa s ponesom in strnjeno pristopilo na volišča, zavedajo se, da s tem svojim dejanjem, ko izbira najboljše ljudi v krajevne ljudske odbore za svoje predstavnike, koristi samemu sebi in s tem prispevek k hitrejši graditvi socializma.

Družmirje bo volilo najboljše ljudi

Ze zadnjič je Celjski tednik poročal, da se Družmirčani pridno pripravljajo na volitve. Tekmovati hočejo z vsemi KLO in končati volitve ob 8. uri zjutraj. Pridno se udeležujejo predvolivnih sestankov, na katerih razpravljajo o odkupih in raznih gospodarskih problemih. Tudi misel o zadrugištvu je pri njih prodrla nekoliko globlje in bo morda v najkrajšem času zrasla pri njih lepa zadruga.

Udeležba na predvolivnih sestankih je zadovoljiva. Opažati je da se posebno žene v lepem številu udeležujejo sestankov, saj jih je več kot ostalih. Pa saj vemo, da družmirske žene niso med zadnjimi. Pokazale so, da se zavedajo važnosti vseh odkupov in sodelujejo s tem, da zadoščajo odkupom in plačevanju davkov. V tem se posebno odlikujejo Nevak Ana in Brodnik Fanika. Ne zaostajajo pa tudi druge, ki poleg vseh oddaj sodelujejo tudi pri raznih akcijah.

Vsega obsojanja vredne pa so nekatere žene in teh je le nekaj, ki ne sodelujejo v nobeni organizaciji in se ne pokažejo v nobeni akciji. Do zadnjega predvolivnega sestanka tudi teh ni bilo med navzočimi. Za zadnji predvolivni

sestaneke pa se je teh nekaj organiziralo in pripeljalo s seboj družinske člane, kar v Družmirju ni navada, misleč: »No, če jih pa bomo!« V razbijanju sta se še posebno odlikovali Tomše Ana in Srebotnik Pavla. Pa sta se hudo zmotili. Družmirčani so ta večer sklenili, da s takim razdiralnim delom ne bo šlo več naprej in da bodo prav na dan volitev pokazali svojo predanost ljudski oblasti in da bodo na dan volitev že do 8. ure zjutraj oddali glasove najboljšim predstavnikom, ki jih je predlagala fronta. Žene bodo tekmoval, katero volišče bo najlepše okrašeno. Deset sestankov je izvedlo Družmirje. Med uspelimi je bil tudi zbor volivcev, na katerem so dosegli odborniki dajali računa o izpolnjenih nalogah in ker so jih vestno vršili, jim je bil obračun lahek. Pokazali so s svojim delom, da so vredni še nadaljnjega zaupanja svojih volivcev.

Strnjeni s svojimi aktivisti bodo Družmirčani šli v nedeljo na volišče in v zgodnjih jutranjih urah pokazali, da ne poslušajo agentov vzhoda in zapada, ampak bodo oddali glas kandidatom, s katerimi bodo skupno delali in hodili po poti, ki nam jo je začrtal naš ljubljeni voditelj maršal Tito.

Založnik Ivan in njegove zasluge za dobro delo KLO-ja

Krajevni ljudski odbor Vrhloga spada med najboljše v poljčanskem okraju. Tu je bila tudi najprej in najbolj točno sestavljena kandidatna lista. V Vrhlogi so večinoma manjši kmetje, ki so sicer še precej pod vplivom večjih okoliških kmetov, vendar pa pravilno delo Krajevnega ljudskega odbora sproti briše kvarne vplive kulaških elementov. Vrhloga je že vse odkupe za leto 1949 izpolnila 100 odst.

Največ zaslug za uspešno delo v KLO Vrhloga ima Založnik Ivan, ki odgovarja za vse odkupe in je priznan kot najboljši odbornik imenovanega ljudskega odbora. Založnik je upokojeni železničar. Ko se je v letošnji pomladi v njihovi vasi osnovala Kmečko obdelovalna zadruga, je bil Založnik prvi, ki je svojevoljno dal 7 in pol hektarsko posestvo v zadrugo brez odkupnine. Njegov sin je predsednik te zadruge. Mlada zadruga uspeva dobro in so letos vse planske naloge dobro izpolnili. Plan jesenske setve pa so pri žitaricah prekoračili in posejali 3 hektare več.

Odbornik Založnik se zlasti odlikuje po svoji vestnosti in natančnosti v delu. Ker v KLO Vrhloga odgovarja za vse odkupe, ne razbije prej planov, dokler se ni o zmogljivosti vsakega posameznega zavezanca osebno prepričal. Potem šele skliče sejo odbora, kjer razbije svoje plane na posamezna gospodarstva. Zaradi pravične razdelitve oddaje, zaradi svoje vestnosti in neumornega dela za gospodarski napredek vasi, si je pridobil velik ugled med vašani.

Za volitve v KLO so si v Vrhlogi razen enega člana zbrali vse stare odbornike kot kandidate. S to izbiro in potrditvijo kandidatne liste, je Vrhloga dokazala, da je zadovoljna z delom starih odbornikov in jim bo pri volitvah znova izkazala svoje zaupanje.

22. december - dan Jugoslovanske armade

V nekaj dneh bomo proslavljali osme obletnico ustanovitve naše ljudske globalno revolucionarne — Titove armije. Pred osmimi leti je bila po nalogu tov. Tita formirana v vasi Rudo I. proletarska brigada.

22. decembra 1941 proslavljamo kot rojstni dan naše slavne armije, na katere ogromno vloge v času Narodno-osvobodilne borbe smo ponosni, kakor smo ponosni tudi na častne naloge, katere postavljajo pred našo armijo današnje razdobje graditve socializma.

Prvi soroški naše Armije so bili prav za prav v jeku prvih uporniških pušk, v živketu najprimitivnejšega orožja, s katerim so pričeli upor vsi naši narodi, sledeč pozivu Komunistične partije. Pojavljali so se v prvih partizanskih odredih, a formiranje I. proletarske brigade kot večje, regularne, v vojaškem in moralnem pogledu močne enice, predstavljajo odločen poseg naše Partije, pomemben za nadaljnji razvoj narodne osvobodilne borbe naših narodov, za razvoj naše armije v močno pest, ki je uspešno tolkla okupatorje in demaše izdajalce.

Proučevati postanek in razvoj naše armije bi pomenilo proučevati zgodovino naše NOB, ker sta obe med seboj tesno povezani in ju ne moremo ločiti. Postanek in razvoj naše armije je prav tako nerazvojno povezan s postavljanjem temeljev naše ljudske oblasti in njene nadaljnje izgradnje. Zato ne moremo govoriti ločeno o razvoju naše Armije, temveč moramo nujno povezati borbo naših narodov za svojo nacionalno osvoboditev za zrušitev vladajoče buržoazne klike, ki se je zvesto postavila ob stran okupatorja, povezati jo moramo z izgradnjo resnične ljudske države in končno z izgradnjo socializma.

Razvojna pot naše armije je pokazala vsem svetu emago svetlih principov marksizma-leninizma, prilagojenih takratni situaciji in konkretnim razmeram v naši državi.

Druga svetovna vojna je bila veliki izpiti za vse Komunistične partije, a posebno za Partije zaslužjenih držav. V tej vojni so Komunistične partije imele prilike pokazati svojo sposobnost, smelost, svojo moč in svojo internacionalistično dolednost. Kako so posamezne Partije opravile ta izpiti?

Komunistične partije Francije, Grčije in latinskoameričanskih držav so se odločile za borbo, ki se je odražala predvsem v živalskih, sabotažah in diverzantskih akcijah. Zavrgli so način vse-

narodnega upora in partizanskega vojskovanja. Dokazali so popolnoma jasno, da so se odločili za takšno vrsto odpora zaradi nepripravljenosti in oportunitizma. Edino naša Partija je na čelu s tov. Titom odločno in smelo povedala naše narode v odkrito borbo proti okupatorju.

Razvojno pot naše armije karakterizirajo nekatere značilnosti. Ena osnovnih je ta, da se je naša armija ustanovila na neosvojenem področju brez magazinov, tovarn ali tehnično močnega zaledja. Ves potreben vojni material so prvi borci naše armije z borbo iztrgali okupatorju. Seveda je bilo to mogoče samo ob izdatni pomoči vsega ljudstva, ki je oskrbelo vojsko z najpotrebnejšo hrano in obleko.

Razvojno pot naše armije delimo v tri etape, začenši od ustanavljanja prvih partizanskih odredov do razvoja naše NOV v jugoslovansko armijo. Na tej poti je naša vojska šla skozi sedem velikih ofenziv, s katerimi je okupator hotel likvidirati naš narodni upor. Te ofenzive in borbe naše narodno osvobodilne vojske predstavljajo najsvetlejši strani zgodovine naših narodov, najizrazitejše primere heroizma, požrtvovanja in ljubezni naših narodov do svoje domovine.

Se v teku te nadčloveške borbe naših narodov, ko je naša vojska štela okoli tristo tisoč ljudi, je prišla do izraza revizionistična politika voditeljev ZSSR, njeno sovražno razpoloženje napram naši borbi za končno osvoboditev. Ni jim šlo v račun, da bi si naši narodi samostojno krojili svojo usodo. Voditelji ZSSR-a so že koncem leta 1943 in v začetku 1944 sklenili sporazum z anglo-amerikanskimi vojaškimi voditelji, v katerem so razdelili našo zemljo na dve enaki interesni sferi po znanem geslu 50:50. Samo s dosledno politiko CK naše Partije s tov. Titom na čelu smo te načrte prekržali.

V drugi svetovni vojni so naši narodi za ceno ogromnih žrtv prispevali pomemben delež k zmagi zaveznikov in s svojo borbo v centru nemške trdnjave vezali na področje naše zemlje številne divizije sovražne vojske. Čim bolj se je širil naš narodni upor, bolj je bil okupator primeren začetni svojo obrambno moč v naši državi. Leta 1943. so bili prisiljeni prekiniti s Nemčijo poti 59

korpus, 15. planinski in 69. rezervni korpus ter 22. tankovski armijo z vzhodne fronte. Vse te ogromne voje potenciale je moral okupator žrtvovati prav v jeku odločilnih bitk za Stalin-grad ter prav take odločilnih bitk v Afriki (El Alamen).

Razen tega je naša vojska vse do kapitulacije Italije zadrževala na naši zemlji 22 italijanskih divizij. Samo ob kapitulaciji Italije je naša armija razorožila 15 italijanskih divizij in zaplenila ves njihov vojni material.

Če bi hoteli izraziti uspehe naše armije v minuli vojni s številkami, bi to izgledalo takole: jugoslovanska armija je uničila 447.000 sovražnih vojakov, 559.434 vojakov je zajela, tako da je

onesposobila za borbo skupno 1 milijon 6434 okupatorskih vojakov, razen tega pa je popolnoma uničila tudi izdajalske domače oborožene enice.

Nič manjši ni bil doprinos naše armije v minuli vojni v moralno političnem pogledu, kar se najbolj odraža v bratski pomoči, katero je naša armija nudila predvsem sosednim narodom. Pod vodstvom tov. Tita so bili na našem področju formirani: prvi bolgarski bataljon »Hristo Botev«, prva bolgarska brigada »Gregorij Dimitrov«, I. madžarski partizanski bataljon »Sandor«, češka brigada »Žižki«, »Avstrijski bataljon«, nemška partizanska četa in italijanska divizija »Garibaldi«.

Danes naša armija z vso pozornostjo spremlja napore naših delavcev pri izgradnji socializma. Raduje se vsakemu uspehu naših delovnih kolektivov. Razen tega naša ljudska armada sodeluje

na vseh večjih gradbiščih petletke. Samo letos je delalo na cesti Bratisva—Edinstva 80.000 pripadnikov JA. Naša vojska je s pomočjo civilnega prebivalstva izgradila tudi železniško progo Sabac—Koviljača. Na teh deloviščih so člani armije pokazali doslej največji delovni polet, saj so povprečno prekoračevali dnevne norme za 200, 500, pa tudi 600 odst.

Naši narodi so opravičeno ponosni na svojo ljudsko armado. Zavedajo se, da je takšna armija lahko zrasla samo ob skrbi naše Partije, Centralnega komiteta in tov. Tita, ki so vložili vse napore, da zavarujejo pridobitve naše narodnoosvobodilne borbe in zagotovijo našim narodom mirno pot v socializem.

Naj živi naša mlada s slavo venčana armija!

Naj živi njen ustanovitelj in genialni voditelj maršal Tito!

